

JERZY WOŹNIAK

2018

Jerzy Woźniak (1923–2012) – lekarz, żołnierz, członek AK. Ukończył konspiracyjną szkołę podoficerską, a następnie (w 1943 r.) szkołę podchorążych. Brał udział w Akcji Burza. Po wkroczeniu Armii Czerwonej na tereny Rzeszowszczyzny ukrywał się w Rzeszowie i w Krakowie. W marcu 1945 r. zapisał się na Wydział Prawa w Krakowie, lecz zagrożony aresztowaniem, zdecydował się na ucieczkę do Wrocławia. Następnie, na polecenie władz konspiracyjnych, przedostał się przez Pragę na Zachód, gdzie służył w 2. Korpusie Polskim generała Andersa.

W latach 1945–1947 studiował medycynę na uniwersytecie w Innsbrucku, a także w Edynburgu. W 1947 r. powrócił do Polski w charakterze kuriera i rozpoczął współpracę z IV zarządem zrzeszenia Wolność i Niezawisłość. 9 grudnia 1947 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i osadzony w więzieniu śledczym na Mokotowie, gdzie przebywał 14 miesięcy. W 1948 r., po brutalnym śledztwie, został skazany na karę śmierci za „usiłowanie obalenia ustroju”, zamienioną po 3 miesiącach na karę dożywotniego więzienia. Przewieziono go do więzienia w Rawiczu, a następnie we Wronkach. W więzieniu we Wronkach został skierowany do pracy w szpitalu na oddziale gruźliczym. Dla studenta medycyny była to okazja do praktycznej nauki zawodu. Po latach wspominał: „Ten okres mojego pobytu w więzieniu uważam za okres konieczny i nigdy mi się nie zdarzyło, żebym żałował, że siedzę w więzieniu, ponieważ tam byłem potrzebny ludziom i tam się spełniłem. Już będąc lekarzem później, i to wziętym lekarzem, nie miałem nigdy tyle satysfakcji, ile miałem tam. Miałem satysfakcję, jaką? Że nie tylko leczyliśmy ludzi, ale że mogliśmy dostarczać im leki, gdy ministerstwo odmawiało leczenia”.

Po wyjściu na wolność, w listopadzie 1956 r., podjął przerwane studia medyczne. Nie pozwolono mu jednak zrobić doktoratu, gdyż wciąż figurował w centralnym rejestrze skazanych. Pracował we Wrocławiu jako pulmonolog. Po 1989 r. został prezesem Dolnośląskiego Związku Żołnierzy AK oraz Honorowym Prezesem Rady Naczelnej Światowego Związku Żołnierzy AK.

W latach 1997–2001 był zastępcą kierownika, a następnie do lutego 2002 r. kierownikiem Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w rządzie Jerzego Buzka. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami (na emigracji w 1948 r.), Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Komandorskim.